

Voorwoord

De Bende van de Oude Toren bestond al een tijdje niet meer. De voormalige leider Harrie Beckers alias “Rooie Harrie”, genoot met zijn vrouw Fleur van een goede en rustige oude dag. Zijn secondant van destijds, Jan Akkermans vond als verstokte vrijgezel alsnog de liefde van zijn leven en vond het ook wel goed zo. De overige leden hadden de misdaad ook vaarwel gezegd en werkten nog in het oude schildersbedrijf van Jan Akkermans, dat nu officieel in handen was van de overige leden. Destijds had Jan daar een goed plan voor bedacht. Door deze constructie waren alle leden nu aandeelhouder, wat hun bestaanszekerheid bood. Leden die met pensioen wensten te gaan konden zich hierdoor laten uitkopen zodat ze ook een pensioentje hadden. Voorheen hadden ze als crimineel daar natuurlijk absoluut geen recht op. Siem, de kleinzoon van Harrie, groeide op en ging regelmatig met zijn opa mee uit vissen op de Maas. Harrie genoot daar met volle teugen van; Zeker als zijn vriend Jan Akkermans ook van de partij was. Mark Beckers, de zoon van Harrie, was binnenkort tien jaar getrouwd met zijn Miranda en een groot feest kwam eraan. Mark had als bouwkundig ingenieur flink promotie gemaakt bij zijn werkgever en dat moest ook worden gevierd. Alles bij elkaar leek het erop dat alle betrokkenen nog lang en goed verder leefden, maar hun voorgeschiedenis had nog een staartje. De vorige leiders van de Turkse maffia waren dan wel dood of uitgerangeerd maar de nieuwe generatie stond alweer klaar. In de Turkse cultuur werd aanzien en respect al in een heel vroeg stadium bij de

jongeren bijgebracht. Zo waren het eeuwenoude “eerwraak” en “bloedwraak” nog steeds van toepassing. De nieuwe leiders stonden voor de zware taak om hun verloren marktgebied terug te veroveren en de schande van de vorige leiders op een niet te verstane manier te wreken. Dit laatste werd hen door de oude garde goed ingepeperd.

Dankwoord

Ook deze keer mocht ik op Jolanda Brouwer rekenen, die de correcties weer voor haar rekening nam.

Via Jeanet Thiewes, NVA Nederlandse Vereniging voor Autisme, kreeg ik toestemming voor het gebruik van de inhoud van hun webpage. Zie bijlage en link.

<https://www.autisme.nl/over-autisme/wat-is-autisme/hoe-komt-autisme/>

Van Rob Coenraads, HCC, mocht ik de inhoud van hun webpage “Wat is een Tor-browser?” gebruiken. Zie bijlage en link.

https://hcc.nl/kennis/kennis/vraag-van-de-week/wat-is-de-tor-browser-en-wat-kun-je-ermee?gclid=EAlaIQobChMI9tLOypnJgwMVdJGDBx0uVQBIEAAYASAAEgJPMfD_BwE

Hoofdpersonen

- Harrie Beckers, alias Rooie Harrie, leider van de Bende van de Oude Toren
- Mohammed Tutur, voormalige soldaat Turkse maffia Eindhoven
- Yazdan Khomeini, adviseur en soldaat Turkse maffia Eindhoven
- PhD. Mariska Peres, nieuwe leider maffia Eindhoven
- Ahmed Peres, vader van Mariska, grote baas Turkse maffia Istanboel
- Peter Tops, celgenoot en kwelgeest van Yazdan Khomeini
- Mark Beckers, zoon van Harrie Beckers
- Omar Gensiz, verre neef van Ahmed Bursa
- Jan Akkermans, rechterhand en beste vriend van Harrie Beckers
- Marleen van den Berg, vriendin van Jan Akkermans
- Miranda Kovak, vrouw van Mark Beckers
- Jan Broers, chauffeur transportbedrijf, voormalig bendelid
- Bas Broers, zoon van Jan Broers
- Moos van den Berg, chemisch analist, zoon van Marleen van den Berg
- Angelo Bibi, soldaat Turkse maffia Eindhoven
- Luka Kovak, vader van Miranda Kovak
- Siem Beckers, kleinzoon van Harrie Beckers en zoon van Mark
- Fleur Brandsma, vrouw van Harrie Beckers

- Babec Sava, oud-collega van Moos van den Berg
- Peter Damen, gokkende boekhouder van het schildersbedrijf
- Ali Bursa, werkeloze Turk uit München

Let op: Alle namen van personen en vermelde locaties in dit boek zijn fictief en hebben niets met de realiteit te maken.

Index

- 01: De Turkse maffia onder een nieuwe leiding
- 02: De eerste stappen van herstel
- 03: De maffia Eindhoven verrijst uit haar as
- 04: De eerste confrontatie
- 05: Anonieme meldingen
- 06: Intimidatie
- 07: Opoffering en valse aangifte
- 08: De vlucht en onverklaarbare ongelukken
- 09: Bomaanslagen
- 10: Ontvoering, afpersing en een volksopstand
- 11: De baas der bazen springt bij
- 12: De maffia kent geen mededogen
- 13: Dreiging tot liquidaties
- 14: Bijtjesdag
- 15: De kracht van het internet
- 16: Epiloog
- 17: Bijlage: Autisme18: Bijlage: wat is de Tor-browser

Eerdere verschenen boeken

Het geheim achter de ontkenning

Uitgeverij U2pi BV (Jouwboek.nl); ISBN 978-90-8759-288-2 (boek) 2012. Uitgeverij Mijn bestseller (mybestseller.nl); ISBN 9789403708591 (e-book) 2023.

Er bestaat een verhaal dat na de instorting van het Derde Rijk, het Vaticaan vele SS kopstukken en andere oorlogsmisdadigers heeft helpen ontsnappen naar Argentinië. Dit is een zeer omstreden verhaal met zowel felle voor als tegenstanders. Nu kan men daar wel heel luchtig over doen met het statement ‘Waar rook is, is vuur’, maar het zit toch wel iets gecompliceerder in elkaar. Het Vaticaan is een religieuze organisatie met contacten over de gehele wereld. Tevens komen haar medewerkers uit alle windstreken. Door verschil in achtergrond kunnen de belangen verschillend zijn. Het is dus mogelijk dat sleutelfiguren in het Vaticaan destijds wel degelijk hun belangen bij deze smokkelroute hebben gehad. Ik heb mij dan ook gestort op de vraag welke belangen dat zouden kunnen zijn en nog belangrijker: Hoe waren zij erbij betrokken? Het is een fictief verhaal, maar dat wel de realiteit benadert. Uit de matrix van gegevens ontstaat een stelling die de moeite waard is om bij stil te staan. Mocht u daar belangstelling voor hebben dan neem ik u mee naar het begin van deze bloedstollende thriller.

Bundel zotte verhalen

Uitgeverij United p.c.; ISBN 978-3-85438-049-8 (boek) 2013. Uitgeverij Mijn bestseller (mybestseller.nl); ISBN 9789403708850 (e-book) 2023.

Een dag niet gelachen, is een dag niet geleefd! Humor is van alle tijden en varieert van subtiel cynisme tot ouderwets geouwehoer. Door drie totaal verschillende verhalen te bundelen denk ik iedereen aan het lachen te krijgen. “Pierre en de soldaatjes” is een waargebeurd verhaal. Het is een klucht tussen de gelaten, dwarse, spotdrijvende en ongeïnteresseerde dienstplichtigen en de fanatieke, rechtlijnige beroepsmilitairen. “Pierre en zijn knocking on Heaven’s door” beschrijft een komische strijd tussen Petrus en een losbol die zichzelf probeert de hemel in te praten. “Pierre en het spel met de vierde dimensie” is een uit de hand gelopen misleiding van historische feiten.

De verguisde helden

Uitgeverij U2pi BV (JouwBoek.nl) ISBN: 978-90-8759-437-4 (boek) 2014. Uitgeverij Mijn bestseller (mybestseller.nl); ISBN 9789403708560 (e-book) 2023.

Deze oorlogsroman beschrijft het wel en wee van drie Nederlandse soldaten uit het Brabantse Best, in de aanloop naar en de periode van de Tweede Wereldoorlog. De roman is grotendeels gebaseerd op waargebeurde verhalen; de rest komt van getuigenverklaringen en uit overlevering. Elkaar tegensprekende gegevens en losse einden zijn door de auteur naar eigen inzicht gebruikt. De namen van de hoofdpersonen zijn fictief. Tevens is het een eerbetoon aan hen die alles hebben gegeven voor een oorlog die zij niet konden winnen.

De gescheiden tweeling

Uitgeverij U2pi BV (JouwBoek.nl); ISBN: 978-90-8759-570-8 (boek) 2015. Uitgeverij Mijn bestseller (mybestseller.nl); ISBN 9789403708287 (e-book) 2023.

In de vroege ochtend van 13 augustus 1961 werd gestart met de bouw van de “Berlijnse Muur”.

Later werden alle Warschau-pact landen door het “IJzeren Gordijn” hermetisch van het Westen afgesloten. De avond daarvoor wist Erik Schmidt samen met zijn vriendin nog net op tijd het vrije Westen te bereiken met hulp van zijn tweelingbroer Walter. De beide jongens hadden erom geloot: de ene broer zou door de andere naar het Westen worden geholpen. De ander bleef achter om voor hun moeder te zorgen. Beiden hadden er toen geen flauw benul van dat ze, als gevolg van de Koude Oorlog, jarenlang van elkaar gescheiden zouden zijn. Pas ruim tien jaar later werd door de DDR-regering familiebezoek mondjesmaat toegestaan, niet op humanitaire gronden maar puur om economische redenen. Door incompetentie en eigenzinnigheid van haar leiders stevende het land regelrecht af op een bankroet. Om haar burgers de mond te snoeren voerde de geheime politie, de gevreesde STASI, een meedogenloos beleid. Hier groeide het plan van Erik en zijn oom Kurt om de Oost-Duitse autoriteiten te misleiden. Door dit uiterst sluwe plan werden hun tegenstanders om de tuin geleid en tegen elkaar uitgespeeld. Het doel was in de eerste plaats om de druk op Walter en zijn gezin te verlichten. Later zou dit plan de basis van een spectaculaire en bloedstollende ontsnapping uit een van de laatste Europese dictaturen worden.

Vlucht uit eigen land (2016)

Uitgeverij United p.c.; ISBN 978-3-7103-2787-2 (boek) 2016.

Uitgeverij Mijn bestseller (mybestseller.nl); ISBN 9789403708775 9e-book) 2023.

Jorg van den Berg bekijkt zijn toekomst binnen Nederland met argusogen. Bijna dagelijks ervaart hij de incompetentie van de overheid. Inmiddels heeft de terreurgroep IS West-Europa in haar greep. Onze miljarden bijdrage aan het zo goed als failliete Griekenland verdwijnt in een bodemloze put, terwijl het aantal gaarkeukens bij ons toeneemt, maar het kan nog erger. Door de vele Informatie- technologie blunders bij de overheid gaat er veel mis en ontstaat een administratieve chaos, maar het treft ook willekeurige burgers. Dit overkwam Jorg ook. Door een persoonsverwisseling wordt hij voor een terrorist aangezien met alle gevolgen van dien.....

Dodelijke wind (2018)

Uitgever: Mijnbestseller.nl; ISBN 9789403645483 (als boek), 9789087597641 (als e-book)

De wereld en vooral West-Europa zijn de laatste jaren het doelwit van verschillende terroristische aanslagen geweest. Door samenwerking van onze geheime diensten probeert men deze beestachtige en vooral laffe daden in de kiem te smoren. Het is een uiterst moeilijk gevecht tegen een onzichtbare en daarom ongrijpbare vijand, maar met vallen en opstaan worden er successen geboekt. Ook onze geheime dienst, de AIVD, ziet regelmatig kans een ophanden zijnde aanslag op het laatste moment te verijdelen, maar de terroristen zitten ook niet stil. Werden de aanslagen een paar jaar geleden nog door een paar radicale fundamentalisten gepleegd, in dit boek zitten er getrainde oorlogsveteranen achter. Door hun ervaring in het veld zijn ze veel vindingrijker en daarom nog

gevaarlijker. In het diepste geheim wordt een allesvernietigende aanslag voorbereid. Dit moet de moeder der aanslagen worden. Het operatiegebied is Nederland. Dankzij een goede tip van twee vrienden, Jeroen van den Berg en Aamir Abbas, wordt onze AIVD op dit groeiende gevaar gewezen. Het is de start van een bloedstollend kat-en-muis-spelletje tussen een groep fanatieke, niets ontziende moordenaars die handelen in naam van Allah, en onze geheime dienst. Het spelletje ontardt in een titanenstrijd waarbij Nederland naar de rand van de afgrond wordt gedreven. De inzet is hoog: mocht de aanslag lukken dat stevent Nederland af op een nationale ramp die zijn weerga niet kent.....

Dreiging aan de Schelde (2019)

Uitgeverij Mijnbestseller.nl; ISBN 9789463863940 (als boek),
9789463863933 (als e-book)

De laatste, echt grootschalige ramp in Nederland was de watersnood van 1953. De gehele provincie Zeeland, het zuiden van Zuid-Holland en het westen van Noord-Brabant waren aan een zware overstroming ten prooi gevallen. Het was een vreselijke ramp waarbij honderden doden, gewonden en ontheemden te betreuren vielen. Om herhaling van een dergelijke ramp te voorkomen werden de Deltawerken gebouwd zodat we voor eens en voor altijd beschermd waren tegen de grillen van de zee. “Maar zijn we nu wel veilig?” vroeg Pierre van den Berg zich openlijk af. Hij dacht hierbij aan de alarmerende rapporten over de wantoestanden bij de Belgische kerncentrale Doel. Denkend aan wat de kernrampen in het Oekraïense Tsjernobyl en het Japanse Fukushima voor gevolgen hadden, baarden deze berichten hem zorgen. Wat Pierre niet kon weten was dat zijn voorgevoel terecht was.

Ondanks dat de Belgische autoriteiten niet ingrepen en de signalen bagatelliseerden werd de situatie met de dag gevaarlijker. Het was niet meer de vraag of er een ramp zou uitbreken, maar wanneer! Men begon te beseffen dat de geest uit de fles was en de klok tikte verder, tik, tik.....

Misdaad in de Peel (2023)

Uitgeverij Mijnbestseller.nl; ISBN 9789464859140 (als boek), 9789464859577 (als e-book)

De Peel was een afgelegen moerassig oord in de provincie Noord-Brabant. Het gebied bestond uit hoogveengrond en was bekend geworden door de winning van turf. Turf was vroeger voor veel mensen de brandstof voor hun kachel. Het gestoken hoogveen werd eerst gedroogd en daarna als turf afgevoerd via de talrijke, gegraven sloten en kanaaltjes naar de verschillende verzamelpunten. Van oudsher was het een arm en dunbevolkt gebied. Door haar afgelegen ligging is de Peel tegenwoordig erg populair bij fietsers en motorrijders. De vele kleine weggetjes, het rijden naast de vaartjes en de pittoreske arbeidershuisjes maken het dat je je in een andere wereld waant. Het gebied straalt rust uit. Dit laatste heeft ook een keerzijde. Zo kreeg ook de crimineel Harrie Beckers, alias Rooie Harrie belangstelling voor dit stille gebied. Hij moest ook wel want zijn huis was al twee keer door concurrenten beschoten en toen zijn vrouw ook nog eens opzettelijk van haar scooter werd gereden was de maat vol. Door de stress sliep Harrie de laatste tijd slecht. Zo bedacht hij tijdens een van zijn slapeloze nachten een zeer geslepen plan.....

01. De Turkse maffia onder een nieuwe leiding

Dat de leiding van de Nederlandse tak zou worden vervangen, zat er al aan te komen. Ahmed Bursa die de scepter zwaaide over de afdeling Eindhoven was dood. Zijn Amsterdamse collega Berat Soke kreeg te horen dat hij zou worden vervangen door iemand die de omzet wel kon verhogen. Dankzij zijn familie, die goede banden had met de grote baas in Istanboel, kwam hij verder ongeschonden uit strijd. Dat was opmerkelijk want elke lid van de maffia welke in ongenade was gevallen kon dat vaak niet navertellen. De maffia was daar heel duidelijk in: een dode kan niet praten. Toch had Berat daar een tic van meegekregen. Door deze gang van zaken was hij compleet paranoïde geworden. Het visrestaurant dat hij aan de Turkse kust dreef controleerde hij regelmatig op explosieven Toen hij ook nog in vissenbekken naar verstopte handgranaten ging zoeken was de maat vol. Zijn vrouw nam een drastische beslissing en liet hem in de lokale psychiatrische instelling opnemen, maar het ging van kwaad tot erger. Op het moment dat hij ook nog de verpleegsters op handwapens wilde fouilleren werd hij door de directeur persoonlijk naar de isolatiecel verbannen. Binnen de Turkse maffia stond de nieuwe generatie leiders al te trappelen. De grote baas had daar wel zijn bedenkingen over. Hij vond hen maar roekeloos en onbedachtzaam. Hij vond het verstandig hen voorlopig door een aantal oudgedienden te laten vergezellen op hun pad naar het nieuwe leiderschap. Zijn keuze was gevallen op Mohammed Tuttur en Yazdan Khomeini, beide oudgedienden van de maffia Eindhoven. Dat

de beide voormalige topmanagers van een medische fabriek in het zuiden van het land het allesbehalve goed hadden gedaan, was hem niet ter ore gekomen. In elke organisatie werd vaak ongewilde informatie eruit gefilterd. Zeker als men er niet mee geassocieerd wilde worden, maar het opsporen van beide heren zou nog een hele klus worden. Mohammed leefde als schapsherder op de Anatolische hoogvlakte. Deze hoogvlakte strekt zich uit over een gigantisch gebied en het stikten er van de schapen en schaapherders. Kortom, dit werd zoeken naar een speld in een hooiberg. Dit was nog niet het grootste probleem. Mohammed was tijdens zijn detentie in de cel van het Eindhovense politiebureau opgesloten geweest met een geschifte terrorist en dat had zo zijn sporen nagelaten. Hij was slecht ter been omdat hij vaak op zijn knieën had gezeten. Verder had hij altijd de drang om naar het oosten te kijken, zoals een kompas altijd naar het noorden trekt. Volgens de weinige mensen die hem ooit hadden ontmoet prevelde hij vaak in zichzelf, leefde in zijn eigen wereld en was hij nauwelijks aanspreekbaar. Men besloot om het er maar bij te laten.

De zoektocht naar Yazdan Khomeini verliep een stuk beter. Hij was bij de Koerdische grens opgepakt met een lading kinderschoenen. Een verkoper van kinderschoenen was natuurlijk niet zo vreemd, maar dat hij daar speciaal voor naar Koerdistan moest reizen was voor de grenswachten een vraag. Later zou blijken dat hij in zijn ijver ook nog de lokale scholen had bezocht om zijn kinderschoenen te verkopen. Dat ging een groot aantal hoofdonderwijzers te ver en ze deden

aangifte bij de politie voor de verstoring van de openbare orde. De rechter keurde zijn gedrag af, gaf hem een taakstraf en een gebiedsverbod. Daarmee was de zaak afgedaan en daarna zocht Yazdan een nieuw afzetgebied. Maar nu terug naar het heden. Hij werd weer gearresteerd. Zoals elk oud-manager zou doen wilde hij zich verdedigen met Excel-sheets en door dominant gedrag indruk proberen te maken, maar daar trapte de politie niet in. De hele ondervraging verliep zeer moeilijk. Yazdan had er moeite mee dat juist hij als grenspassant er werd uitgepikt. Hij vond dat discriminatie ten top. De betreffende agenten grinnikten en hielden de werkelijke reden maar voor zichzelf. Een grenspassant met een figuur als een pinguïn viel nu eenmaal op in dit bloedhete gedeelte van het land. Ook het feit dat hij voortdurend achterom keek maakte hem verdacht. Toen hij daarop aangesproken werd, brak hem het zweet uit en zweeg hij verder als een graf. Dat maakte hem nog meer verdacht omdat het in deze grensstreek wemelde van PKK-aanhangers, die door Turkije als terroristen werden aangezien. Vanwege het bizarre gedrag van de arrestant werd besloten om er een psycholoog bij te halen. Deze psycholoog deed een paar testjes, maar was niet tevreden. In overleg met de wachtcommandant bracht hij Yazdan onder hypnose om een beter beeld te krijgen. Uit de reconstructie bleek dat Yazdan, evenals Mohammed Tuttur, een vervelende ervaring had gehad tijdens hun detentie in het cellencomplex in het politiebureau in Eindhoven. De psycholoog kreeg in de gaten dat de celgenoot van Yazdan mogelijk de oorzaak van het trauma kon zijn. Tijdens deze sessie liet hij foto's van

willekeurige arrestanten zien om de reactie van Yazdan te peilen. Toen hij Yazdan een foto van een boomlange neger voorhield, sloeg de hysterie toe. Gillend van angst en de billen bij elkaar geknepen vluchtte Yazdan naar de andere kant van de kamer. Omdat deze uitslag voor de grenspolitie niet van belang was, werd Yazdan vrijgelaten. Als vrij man besloot hij naar zijn familie in Istanboel te vertrekken. Een paar dagen later werd hij bij de Turkse maffia ontboden, voor een audiëntie bij de hoogste baas.

Yazdan was zeer vereerd om de grote baas te ontmoeten. Hij glom van trots toen hij te horen kreeg dat hij als adviseur voor de jonge garde werd aangesteld. Zeer onderdanig bedankte hij dan ook de grote baas. Hij dacht: Oké, dit tafereel was zeer gênant, maar mijn wraak komt nog wel. Des te meer kan ik straks die snotneuzen treiteren”, lachte hij grimmig in zichzelf. Dat hij deze functie kreeg toebedeeld was voor de grote baas maar een leugen. Dit kruiperige mannetje was een goede spion voor hem en hij wist uit ervaring dat dit soort huichelachtige karakters zich naar boven likten, stampten naar onderen en uiterst fanatiek waren om iedereen te verraden als ze er zelf beter van werden. Omdat Yazdan werd gekoppeld aan de nieuwe leider van de maffia Eindhoven, was er voor de maffia nog een tweede belangrijker voordeel: Yazdan had een tijdje in Eindhoven meegelopen en was goed op de hoogte van de situatie ter plaatse. De audiëntie liep ten einde en Yazdan kreeg te horen dat hij morgen aan zijn nieuwe baas zou worden voorgesteld. Tevreden verliet hij het pand en met de metro reisde hij naar

zijn oom waar hij tijdelijk logeerde. De kennismaking met de nieuwe baas verliep anders dan hij zich had voorgesteld en dat was nog maar mild uitgedrukt. Tot zijn grote frustratie was de baas geen man maar een vrouw! Aangezien hij was geboren in een gebied waar een kameel belangrijker was dan een vrouw, was dit voor hem een schok die hij maar nauwelijks te boven kwam. Totaal ontredderd keek hij rond naar een manspersoon die hem uit deze benarde positie kon redden. In zijn beleving sprak een vrouw nooit rechtstreeks met een onbekende man. Namens haar nam haar man of haar oudere broer het woord. Tijdens deze bizarre seconden voor hem, werd hij licht spottend door deze vrouw getaxeerd. “Bent u verrast, meneer Khomeini?” vroeg ze smalend “Ik heb van mijn vader gehoord dat u mijn adviseur gaat worden. Mijn naam is PhD. Mariska Peres, Doctor of Philosophy”. Yazdan stapte acuut in de overlevingsmodus. Gedurende enkele minuten sloot zijn brein zich van de buitenwereld af. Een vrouw als baas! De dochter van de grote baas! Academisch geschoold! Psycholoog! Dit kon Yazdan niet zo snel verwerken; het werd hem bijna teveel. Razendsnel probeerde hij op deze extreme situatie te anticiperen, maar zijn bovenkamer kon dit niet aan en hij werd geveld door een flauwte. Bewusteloos zeeg hij op de grond, waarna hij op een bank werd gelegd. Na enige tijd kwam hij weer bij en kreeg hij een glas water aangereikt. Compleet van de kaart keek hij angstig en ontredderd rond. Zijn baas keek hem bezorgd aan, maar handelde zeer professioneel. “U heeft een *Desidiae Mentis* opgelopen,” doceerde ze vakkundig. “U moet in therapie. Maakt u maar een afspraak met mijn secretaresse!

Wel op maandag of dinsdag, want mijn praktijk is maar twee dagen per week open”. Yazdan kreeg een spuit om rustig te worden en zonk weg in een hele diepe slaap. Hij droomde vaak over die boomlange neger, maar deze keer was het anders. Normaal werd hij geplaagd door nachtmerries maar dit medicijn zorgde voor een serene rust. De boomlange neger stelde zich voor als Peter Tops en vroeg Yazdan ten dans. Op de muziek van Andre Rieu dansten ze samen de ene na de andere wals in de cel van het politiebureau in Eindhoven. Aan de andere kant van het tralieraam klaptten de cipiers enthousiast met hun handen op de maat.

Volkomen ontspannen kwam Yazdan de volgende ochtend weer bij kennis. Hij hield zich voor dat de situatie “fake” was en dat hij onder invloed van drugs was., want dit kon onmogelijk de realiteit zijn. Mocht hij onder invloed van drugs zijn, dan hield de uitwerking daarvan over een paar uur wel op. Hij besloot het spelletje maar mee te spelen. Hij keek rond en zag dat hij in een bed lag. Later zou blijken dat dit de privé kliniek van zijn nieuwe baas was. Plotseling stond er een vriendelijke verpleegster aan zijn bed die hem een goede morgen wenste. Hij bromde chagrijnig wat terug, want hij vond dat ze niet zo amicaal moest doen. De vrouw schakelde over op een meer formelere toon en liep hem weten dat hij tijdelijk ter observatie was opgenomen. Doctor Peres zou hem zo meteen onderzoeken en dan zou hij meer weten. Niet veel later verscheen zij en na een kort onderzoek werd hij uit de privé clinic ontslagen. Bij het afscheid kreeg hij een cryptotelefoon, zo een die veel door criminelen werd

gebruikt, in handen gedrukt. Tevens kreeg hij te horen dat hij zich de volgende dag op het vliegveld bij haar moest melden om daarna samen naar Eindhoven te vliegen. De toon was zakelijk, maar voor Yazdan was het meteen duidelijk wie de baas was. In zichzelf vloekend en met stomende rook uit de oren verliet hij woedend het pand. Uiterlijk was hij zeer beleefd gebleven, maar hij kookte inwendig. Ondanks zijn frustratie begreep hij ook wel dat hij zich in de nieuwe situatie moest schikken. Dat zou zijn tijd nodig hebben, maar er was geen alternatief. De vader van zijn baas was niemand minder dan Ahmed Peres, de grote baas van de maffia Istanboel; deze dwarsbomen was vragen om problemen. Zonder erbij na te denken wreef hij met zijn hand langs zijn keel. Zelfs in zijn onderbewustzijn had hij in de gaten wat de gevolgen konden zijn. Hij besloot om zich voorlopig aan te passen aan de nieuwe situatie. Hij begroef zijn frustraties met het idee dat hij vroeg of laat revanche kon nemen.

Dat het geduld van Yazdan andermaal zwaar op de proef werd gesteld bleek de volgende morgen op het vliegveld van Istanboel. Als oud-manager was hij gewend dat de mensen naar hem toe kwamen. Nu moest hij ervaren dat de rollen waren omgekeerd. Mariska Peres stond geduldig aan de ene kant van de gigantische hal op hem te wachten, terwijl hij met zijn zware koffer van de andere kant moest komen zeulen. Er zat niets anders op voor hem dus hij stak de hal over. Zijn kwelling hield niet op maar bereikte een nieuw hoogtepunt. Zijn baas knikte naar haar koffer en naar Yazdan. Het was duidelijk: hij moest ook haar koffer dragen. “Het moet niet

gekker worden, “dacht hij wanhopig in zichzelf. Stampend van woede stapte hij met de koffers verder naar de incheckbalie. Daar had zich een rij gevormd omdat de lopende band voor de koffers blijkbaar niet goed functioneerde. Deze nieuwe tegenslag was al frustrerend genoeg, maar toen hij zag dat hij de enige man in de rij was, toen waren de rapen helemaal gaar. Er knapte iets in Yazdan en hij begon spontaan te schreeuwen. Dit tot ongenoegen van de overige reizigers. Om hem weer onder controle te krijgen keek zijn baas hem een paar seconden vernietigend aan. Toch bleek zij ook een normaal weldenkend mens te kunnen zijn en gaf hem een valiumtabletje. “Yazdan, daar word je rustig van. Deze symptomen horen bij een Desidiae Mentis en die gaan vanzelf weg”, doceerde ze bezorgd. De gehele vlucht naar Eindhoven verliep verder rustig. Dat was ook wel verklaarbaar, daar Yazdan zich in een zelfverkozen stilzwijgen had gehuld. Normaal gesproken zou hij zijn gezelschap uitkafferen, maar dat ging nu even niet. Om zichzelf weer onder controle te krijgen deed hij wat Zen-oefeningen, daar had hij goede ervaringen mee. In zijn tijd als manager bij het grote medische bedrijf in Zuidoost-Brabant adviseerde hij dat ook aan zijn ondergeschikten als ze hun toegezegde opslag weer net niet kregen. Vol trots dacht hij terug aan zijn creativiteit rond het bedenken van de vele smoezen. Plotseling werd Yazdan uit zijn overpeinzingen gehaald. Het was de stewardess die hem een kop koffie aanreikte. Een beetje verstrooid nam hij deze aan en gromde iets wat op een soort “dankjewel” leek. Mariska Peres keek Yazdan aan en zuchtte want ze maakte zich zorgen. Stiekem deed ze nog een paar

valiumtabletjes in de koffie van Yazdan om hem langer onder zeil te houden. Zo had ze de tijd om goed over de situatie na te denken. Ze had nu wel een goed lopende kliniek, maar papa had haar gevraagd om zijn zaken in het Nederlandse Eindhoven te gaan behartigen. Natuurlijk had ze ja gezegd, want ze had geen keus. In hun cultuur was papa's wens onbespreekbaar. Zeker als die wens van papa Ahmed Peres kwam. Op zich vond ze het wel leuk om een tijd iets geheel anders te gaan doen, maar waarom ze nu die idiote Yazdan Khomeini daarvoor kreeg toegewezen, was haar een raadsel. Ze besloot er maar het beste van te maken. Als ze het goed deed was papa tevreden en mogelijk had hij dan meer begrip voor haar wensen.

Er waren verschillende redenen voor Ahmed Peres om zijn jongste dochter de post van maffiabaas toe te schuiven. Al vroeg werd bij haar autisme vastgesteld. Zijn overige dochters en zonen hadden dit niet. Omdat hij weinig belangstelling voor zijn andere kinderen had, was de gezinssituatie niet erg warm. Toen zijn overige kinderen het ouderlijk huis verlieten om hun eigen bestaan op te bouwen werd de relatie met hun pa nog slechter en toen later bekend werd met wat voor zaken hij zich bezighield werd de band verbroken. Als jongste kind kreeg Mariska deze intriges niet mee. Als persoon met autisme zag ze deze problemen niet. Zij mocht als enige van het gezin gaan studeren, wat door haar broers en zussen niet werd gewaardeerd. Ahmed Peres had al vroeg in de gaten dat het autisme van zijn jongste dochter hem goed uitkwam. Door haar sociale isolement had hij veel invloed op haar. Het